

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2550/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Радовановић адвокат из ..., против туженог Специјалне болнице за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ из Београда, коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1993/19 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1993/19 од 21.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1672/18 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете због ниже исплаћене плате за период од 01.05.2015. године до 30.04.2018. године исплати износ од 130.956,35 динара, у појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом као у њеном садржају. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да на износе из става првог изреке уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања – Филијала Београд, доприносе са социјално здравствено осигурање запослених – Републичком фонду за социјално и здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености – Републичком фонду за осигурање незапослених, за период од 01.05.2015. године до 30.04.2018. године, према основици која буде важила на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1993/19 од 21.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П1 1377/14 од 09.02.2017. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Тужбом поднетом 11.05.2018. године тужилац је захтевао да се обавезе тужени да му накнади материјалну штету због мање исплаћене зараде као и да му уплати припадајуће доприносе. Означена вредност предмета спора у тжби је 216.000,00 динара, с тим да је поднеском од 17.12.2018. године тужилац смањио тужбени захтев и означио вредност спора у износу од 130.956,35 дианра.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа већ о новчаном потраживању из радног односа, у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић